

Η ΠΑΡΕΛΑΣΗ

Η Παρέλαση αποτελεί μέρος της τριλογίας του θεατρικού έργου «Η Πόλη». Πιο συγκεκριμένα, αναφέρεται σε μια εποχή που τα δικαιώματα του ανθρώπου έχουν καταπατηθεί σε μια κοινωνία που κυριαρχεί η δικτατορία.

Υπόθεση

- ▣ Δυο αδέρφια, η Ζωή και ο Άρης ζουν απομονωμένα από τον έξω κόσμο, εξόριστοι στην ασφάλεια του ΥΠΌΓΕΙΟΥ δωματίου τους. Η μόνη τους επαφή με την πόλη και τους ανθρώπους είναι ένα «παράθυρο». Η ιδέα της παρέλασης που θα λάβει χώρα κάτω από το σπίτι τους, φαντάζει ως η μοναδική διέξοδος από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Από το παράθυρο θα παρακολουθήσουν την έναρξη, την απρόσμενη εξέλιξη και την αποτρόπαια έκβαση της παρέλασης. Από το παράθυρο θα εισβάλει ο έξω κόσμος, που τόσο καιρό αποφεύγουν, και θα τους συντρίψει.

Οι ήρωες της Παρέλασης

- ▣ Οι πρωταγωνιστές στην παρέλαση (Ζωή και Άρης) παρουσιάζουν τα τέλεια χαρακτηριστικά ηρώων του θεάτρου του παραλόγου. Παρόλο που είναι αδέρφια δεν γνωρίζουν τόσα πολλά πράγματα ο ένας για τον άλλον, εφόσον θα έπρεπε να σημειωθεί πως και οι δυο δεν θυμούνται γεγονότα του παρελθόντος. Επίσης παρ' όλο που είναι και οι δυο ενήλικες στο πνεύμα τους υπάρχει μέσα ένα παιδί π.χ. ο Άρης είναι 17 αλλά παίζει ακόμα με παιχνίδια. Άλλο στοιχείο του παραλόγου είναι ότι **ΚΑΤΈΧΟΥΝ** κάποιες εξειδικευμένες γνώσεις που απαιτούν σχολική εκπαίδευση, όταν και οι δύο δεν έχουν ολοκληρώσει την φοίτηση τους στο σχολείο.

Στοιχείο Παραλόγου

- ▣ Το γεγονός ότι παρόλο που είναι αδέρφια δεν μοιάζουν καθόλου μεταξύ τους , θα μπορούσε να αμφισβητήσει την συγγένεια τους .
- ▣ Επίσης οι ήρωες δεν έχουν κοιτάξει ποτέ τον εαυτό τους στον καθρέφτη.
- ▣ Η επαναληπτική ενασχόληση της Ζωής με το πλέξιμο. Οχυρώνεται απέναντι στον Άρη και στη ζωή πίσω από δύο βελόνες και μια μπάλα μαλλί. Επιρροή από την Ψυχανάλυση.
- ▣ Το Υπόγειο συμβολίζει την απομόνωση του σύγχρονου ανθρώπου από το φυσικό του περιβάλλον της υπαίθρου και την τοποθέτησή του σε μια εχθρική μεγαλούπολη, όπου παρατηρείται ο εγκλεισμός του σ' ένα διαμέρισμα-κλουβί μέσα σε μια πολυκατοικία. Τον διακατέχει κοινωνική φοβία και δυσπιστία απέναντι στον γείτονά του.

Ο πατέρας

- Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός ότι ο πατέρας των παιδιών παρόλο που μένει μαζί με τους πρωταγωνιστές, δεν εμφανίζεται ποτέ στο έργο. Οι πρωταγωνιστές περιμένουν να αντικρίσουν τον πατέρα αφού είναι η μόνη τους επαφή με τον έξω κόσμο. Γενικότερα το πρόσωπο του πατέρα έχει θεοποιηθεί αφού είναι το μόνο πρόσωπο στο έργο το οποίο έχει την δυνατότητα να βγει έξω από το σπίτι. Θα μπορούσαμε να συγκρίνουμε την αγωνία των πρωταγωνιστών για τον πατέρα με την αγωνία των ηρώων στο έργο του Σάμουελ Μπέκετ «Περιμένοντας τον Γκοντό» (God-o) που οι πρωταγωνιστές περιμένουν τον Γκοντό (τον Θεό) ο οποίος ποτέ δεν εμφανίζεται(Επιρροή από το κίνημα του Υπαρξισμού με πρωτεργάτη τον Ζαν Πωλ Σρτρ). Εξίσου σημαντικό είναι και το γεγονός ότι ο πατέρας εκτελείται δημόσια συμβολίζοντας έτσι το θάνατο της προστασίας του Θεού.

Βαθύτεροι συμβολισμοί του έργου

- ▣ Βαθύτεροι συμβολισμοί υπάρχουν και στο όνειρο του Άρη. Τα δωμάτια τα οποία αδειάζουν σταδιακά και το βυσσινί χρώμα που επικρατεί στη διακόσμηση παραπέμπουν σε κηδεία και στον θάνατο. Στον εφιάλτη του Άρη, το κάθε δωμάτιο οδηγεί σ' ένα πανομοιότυπο, απ' όπου κάθε φορά απουσιάζει ένα επιπλέον αντικείμενο. (Στοιχείο Σουρρεαλισμού). Στο τέλος παραμονεύει ? Ο θάνατος...
- ▣ Άλλα σημαντικά στοιχεία είναι πως έχουν το κλειδί για να φύγουν από το σπίτι τους αλλά δεν το χρησιμοποιούν διότι τους κυριεύει ο φόβος. Θα πρέπει να σημειωθεί πως αυτός ο φόβος συμβολίζει την ψευδαίσθηση που χρειάζεται ο άνθρωπος για να ευτυχήσει, αγνοώντας την σκληρή πραγματικότητα.

Παρελθόν του έργου

- ▣ Όσον αφορά το παρελθόν των ηρώων , η μόνη που ενδιαφέρεται γι' αυτό είναι η Ζωή, σε αντίθεση με τον Άρη ο οποίος φαίνεται πως αγνοεί εντελώς το παρελθόν και ενδιαφέρεται μόνο για το παρόν. Στην συγκεκριμένη περίπτωση ο Άρης συμβολίζει τον κοντόφθαλμο άνθρωπο ο οποίος έχει μοναδική έγνοια να επιβιώσει στην παρούσα στιγμή χωρίς να συλλογίζεται το παρελθόν του και τις συνέπειες που θα έχουν οι πράξεις του στο μέλλον.
- ▣ Τα παιδιά έχουν αποσπασματικές αναμνήσεις-θραύσματα του παρελθόντος.
- ▣ Η Ζωή θυμάται τον τρόπο μιας νύχτας που συνόδευσε τον πατέρα της σε μια άγνωστη γειτονιά, ψάχνοντας για έναν μυστηριώδη άνδρα.
- ▣ Η μητέρα, το τρυφερό, θηλυκό σύμβολο που καθησυχάζει είναι παταγωδώς απύουσα, σεν αναφέρεται πουθενά.

Το τραγούδι της Ζωής

- Δεν βγάζει νόημα αλλά είναι γεμάτο συμβολισμούς που παραπέμπουν σε ένα σκοτεινό και τρομακτικό παραμύθι. Το ότι είναι άσχετο με την υπόθεση παραπέμπει στον παραλογισμό του κινήματος του Ντανταϊσμού. Απεικονίζει μία αποπνικτική πραγματικότητα και την δυστυχία της ζωής.
- Παραμυθιακά σύμβολα: Η γριά, το πηγάδι, τ' αγριόχορτα, η Ροδούλα(όνομα εξιδανικευμένης ηρωίδας. ? Η αδερφή που επιθυμεί η Ζωή?)
- Η γλώσσα είναι αποσπασματική. Παρατηρείται αυθαιρεσία ανάμεσα στο σημαίνον και το σημαινόμενο, βασικό γνώρισμα που υιοθέτησε το Θέατρο του Παραλόγου υπό την επιρροή του “Tractatus logicophilosophicus” Λ. Βιτγκενστάιν.

Το Τέλος του έργου

- ▣ ο Άρης αντικρίζει έξω από το παράθυρο ορφανά να παρίστανται στην παρέλαση. Τα ορφανά συμβολίζουν την δυστυχία και το μονόχρωμο κλίμα που επικρατεί στην παρέλαση γεγονός που αγνοούν οι πρωταγωνιστές
- ▣ . Τα σκυλιά που εμφανίζονται στην “παρέλαση” συμβολίζουν την αγριότητα και την απανθρωπιά που γενικότερα είχε επικρατήσει την εποχή που διαδραματίζεται το έργο (Στρατιωτική δικτατορία στην Ελλάδα, Μάης του 68’ στο Παρίσι). Το λυσσασμένο σκυλί είναι το σύμβολο της δικτατορίας και ο θάνατος του ανθρωπινού πνεύματος που καταπατάται.

Το κλουβί

- ▣ Στο τέλος του έργου παρουσιάζονται στην πλατεία κλουβιά με ανθρώπους γυμνούς και ακρωτηριασμένους γεγονός που απεικονίζει το απώτερο στάδιο της ανθρώπινης διαστροφής. Επίσης πίσω από το κλουβί συμβολίζεται η στέρηση της ελευθερίας, η σκλαβιά, που πνίγει τον άνθρωπο, που σκοτώνει την υπόσταση και την φύση του.
- ▣ Πρόκειται για τον πιο σημαντικό σημείο του έργου διότι ουσιαστικά μέσα από το κλουβί αντικατοπτρίζεται η πραγματικότητα των ηρώων. Δηλαδή η σκλαβιά, ο πνευματικός και σωματικός ακρωτηριασμός, ο ψυχαναλυτικός, ονειρικός, αρχέγονος εφιάλτης που γίνεται πραγματικότητα.

Η εκτέλεση του πατέρα

- ▣ Γίνεται μεν κατανοητή από τους ήρωες αλλά επιθυμούν οι ίδιοι οι ήρωες να εξαπατήσουν τον εαυτό τους αφού δεν μπορούν να διανοηθούν τον θεοποιημένο για αυτούς πατέρα τους να εκτελείται, γεγονός που συμβολίζει την τάση του σύγχρονου ανθρώπου να εθελοτυφλεί .

Επίλογος

- ▣ Η παρέλαση είναι ένα έργο που καθρεφτίζει μια άγρια και απελπισμένη πλευρά του ανθρώπου. Πρόκειται για έργο με διαχρονικά νοήματα που προβληματίζουν ακόμα και σήμερα. Είναι ένα έργο που αποτελεί ύμνο για το Ελληνικό Θέατρο του Παραλόγου.

Βιβλιογραφία

- ▣ Βικιπέδια, Λ. Αναγνωστάκη.
- ▣ «Το θέατρο του παραλόγου», Μ. Έσσλιν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΑΣ !!!